

נוסעות וחזרות הראשונות
כבראשונה ויוצאות החוצה, ואז
נקראות ויקרא אל משה.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו
מאהל מועד לאמר. רבי חייא
פתח ואמר, (שיר ה) באתי לגני
אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי
אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני
עם חלבי וגו'. הפסוק הזה אין
ראשו סופו ואין סופו ראשו.
פתח אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי, אחר כך -
אכלו רעים. מי שמזמין את
האחר, כשמזון מתקן לפניו. אחר
שאכל, איך זמין את האחר?
אלא אשריהם ישראל, שהקדוש
ברוך הוא רצה לטהר אותם
והתרצה בהם מפל שאר העמים
עובדי עבודה זרה, ומשהתרצה
בהם, רצה להעלותם מפל
המקטרגים של העולם. בא
ראה, (אחר שנעשה המשכן) ביום
שהוקם המשכן למטה, באותו
יום הוקם משכן אחר למעלה
עמו, שכתוב (שמות מ) הוקם
המשכן, סתם. ואותו יום היה
שמחתו של הקדוש-ברוך-הוא.

בין שהוקם המשכן, מה
כתוב? (שם) ולא יכול משה לבא
אל אהל מועד. כשראה הקדוש-
ברוך-הוא כך, אמר, ומה על ידי
משה הוקם, והוא בחוץ?! מיד
- ויקרא אל משה. אמר לו, משה,
חנפת הבית במה היא? בסעודה,
אדם פי יקריב מכם קרבן לה'.
זהו שכתוב באתי לגני אחתי כלה
וגו'.

(והרי בארנו הפסוק הזה. אבל באתי)
דבר אחר באתי לגני - זה גן עדן
שלמעלה. אחתי כלה - זו כנסת
ישראל, שבאותו יום הודווגו
זווגים בכלל, הודווגו זווגים באותו
גן עדן, משום שכלם התברכו

באלין, ונטלי כלהו, ואתהדרן קדמאי
כמלקדמין ונפקי לבר, וכדין אקרוין ויקרא
אל משה.

ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל מועד
לאמר. (ויקרא א) רבי חייא פתח
ואמר, (שיר השירים ה) באתי לגני אחתי כלה אריתי
מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי
ייני עם חלבי וגו', האי קרא לאו רישיה
סיפיה, ולא סיפיה רישיה. פתיב אכלתי יערי
עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי, לבתר אכלו
רעים. מאן דמזמן לאתרא, פד מזונא מתתקן
קמיה. פתר דאיהו אכל, היאך זמין לאתרא.
אלא זפאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא
בעא לדכאה להון, ואתרעי בהון מפל
שאר עמין עובדי עבודה זרה, ומדאתרעי בהון
בעא לסלקא להון מפל מקטרגי עלמא. תא
חזי, (ס"א בטר דאתעבר משכנא) ביומא דאתקם משכנא
לתתא, בההוא יומא אתתקם משכנא אתרא
לעילא עמיה, דכתיב, (שמות מ) הוקם המשכן
סתם, וההוא יומא חדוותא דקודשא בריה
הוא הוה.

בין דאתקם משכנא מה כתיב, (שמות מ) ולא
יכול משה לבא אל אהל מועד. פד חמא
קדשא בריה הוא פך אמר, ומה על ידא דמשה
אתקם, ואיהו לבר, מיד ויקרא אל משה. אמר
ליה: משה, חנוכא דביתא במאי הוה,
בסעודתא, אדם פי יקריב מכם קרבן ליי'.
הדא הוא דכתיב באתי לגני אחתי כלה
וגו'.

(ס"א וקא אוקמוה האי קרא, אבל באתי).
דבר אחר באתי לגני, דא גן עדן דלעילא.
אחתי כלה, דא כנסת ישראל, דבההוא
יומא אזדווגו זווגין בכלא, אזדווגו זווגין
בההוא גן עדן, בגין דאתברכו כלהו משקיו

דנחלא, ואתקשרו כל חד